

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

всѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:
за въ Княжеството . . . . . 20 лева
„ „ странство съ пощенскитѣ разноси . . . . . 35 „

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 ст.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XVII. СОФИЯ, вторникъ 26 септемврий 1895 год. Брой 210.

Извѣстия отъ двореца на Н. Ц. В. Князьтъ.

Негово Царско Височество Господарьтъ е благоволилъ да отпрати до народния представителъ и поетъ Иванъ Минчовъ Вазовъ, по случай 25 годишната му литературна дѣятелност, слѣдующия

Височайши Рескриптъ.

Любезний Иванъ Минчовъ Вазовъ,

Съ най голѣма радостъ се присѣдинявамъ къмъ вашитѣ почитатели, които взеха похвалната инициатива да отпразнуватъ двадесетъ и петъ годишната отъ Вашата литературна дѣятелност, като народенъ поетъ и писателъ. Не се съмнѣвамъ, че тѣхната мисль се е посрещнала съ всеобщо съчувствие между всички просвѣтени сили на българското общество и че на поета, който най много обича отечеството си, който отъ красно по-красно го възпява и възвеличава, ще се отдаде най заслужената честъ.

За Българский народъ е една гордостъ, да почете съ изявление на признателностъ, синьтъ, който съ генийтъ си и трудьтъ си, е толкова много съдѣйствувалъ за истъчнението и възвеличението на народното слово.

Българската литература ви дължи произведения, въ които поетическия дѣятелности съперничатъ съ възвишенността на мислитѣ и благородството на чувствата.

Отечеството дължи особена благодарностъ вамъ, който въ горѣщата си любовъ къмъ него сте намѣрили извора на своитѣ най-висши вдъхновения. Въ това отношение вашитѣ произведения съдържатъ поучения достойни да послужатъ за всенитанието на всички бѣдѣщи поколения.

Азъ съмъ челъ съ увеличение вашитѣ възвишени редове и съмъ искавалъ признателностъ

за така вѣрно нарисуванитѣ хубости на нашето любезно отечество.

Азъ желая, щото вашия гений да продължава да блѣщи надъ родината все така полезно и благотворно, похваленъ отъ цѣлия наученъ свѣтъ и почитанъ отъ всички български синове.

Отъ желание да отличъ народния поетъ и писателъ, слѣдъ неговата четвъртъ-вѣкъ плодотворна литературна дѣятелностъ и за да засвидѣтелствувамъ Моето къмъ Васъ особенно внимание, Азъ Ви награждавамъ съ звѣздата на Нашия „Народенъ Орденъ за гражданска заслуга“ втора степенъ, като оставамъ,

Съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„Всегда Вамъ благосклоненъ
Фердинандъ“.

Дворецъ Евксиноградъ, 21 септемврий 1895 г.

По Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

УКАЗЪ

№ 63.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, представено Намъ съ доклада му отъ 6 септемврий т. г. подъ № 9602, и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 14 августъ т. год., протоколъ № 59,

Постановихме и постановяваме:

I. Утвърждаваме приложенитѣ при настоящия указъ Врѣмenni Правила за духовното управление на мюсюманитѣ.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията

Издаденъ, въ Нашия Дворецъ, въ Евксиноградъ на 15 септемврий 1895 година.

На първообразието съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписахъ:

Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията,
Г. Д. Начовичъ.

Врѣмenni Правила

за духовното управление на мюсюманитѣ.

Глава I.

Чл. 1. Духовното началство на мюсюманитѣ въ Княжеството се състои: 1) отъ единъ главенъ мюфтия; 2) окръжни мюфтии, и 3) мюфтийски намѣстници.

Числото на окръжнитѣ мюфтии и мюфтийскитѣ намѣстници се опредѣля отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 2. Въ България има единъ главенъ мюфтия, който се назначава съ княжески указъ. Сѣдалището на главния мюфтия е въ София. При главния мюфтия се полага канцелария съ нужния персоналъ.

Чл. 3. Главния мюфтия е религиозния началникъ на мюсюманитѣ въ България. Той има върховния надзоръ въ границитѣ на настоящитѣ правила надъ мюфтилицитѣ, джамиитѣ и др. богоугодни заведения, надъ служащитѣ при тѣхъ лица и надъ настоятелствата.

Чл. 4. Мюфтиитѣ се избиратъ отъ мюсюманитѣ имѣющи избирателни права. Избора се извършва по начина предвиденъ въ закона за избирание съдебни засѣдатели.

Бѣлѣжка. Циганитѣ не взематъ участие при избирането на мюфтиитѣ.

Чл. 5. Главния мюфтия и окръжнитѣ мюфтии трѣбва: а) да сж български подданици; б) да притежаватъ иджезатнаме, русъ или меншуре; в) да сж похвални въ дѣйствиата си и съ поведение непорочно.

Чл. 6. Редовно избранитѣ лица за мюфтии, които отговарятъ на поменатитѣ по горѣ условия, слѣдъ като се прѣгледатъ документитѣ имъ, се утвърждаватъ съ княжески указъ по представлението на Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Въ случай, че изборитѣ не станатъ въ уречения день, Министерството назначава съ при-

казъ приврѣменно за мюфтия лице, имѣюще предвиденитѣ въ чл. 5 качества.

Мюфтийски намѣстници, които сж служили непорочно и съ достоинство въ течение на шестъ години, могатъ да бѣдѣтъ избирани за мюфтии.

Чл. 7. Мюфтийскитѣ намѣстници се назначаватъ съ приказъ отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията по представлението на надлежнитѣ мюфтии и подъ тѣхна отговорностъ. Мюфтийскитѣ намѣстници трѣбва да притежаватъ по възможности предвиденитѣ въ чл. 5 качества.

Бѣлѣжка. Предпочитатъ се за Мюфтийски намѣстници лица, които сж издържали нужния экзаменъ предъ Софийския, Варненския, Руссенския, Шуменския и Пловдивския мюфтии, споредъ шерията.

Чл. 8. Платитѣ на главния мюфтия, окръжнитѣ мюфтии, тѣхнитѣ намѣстници, както и на служащитѣ при тѣхъ лица, се опредѣлятъ отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 9. Мюфтиитѣ и тѣхнитѣ намѣстници, слѣдъ назначението имъ, даватъ гаранция отъ 500 лева.

Чл. 10. Мюфтиитѣ се сношаватъ направо съ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, а съ другитѣ окръжни или околийски власти чрезъ окръжнитѣ управители или околийски началници. Мюфтийскитѣ намѣстници се сношаватъ съ надлежния мюфтия, окръжния управител или околийския началникъ.

Глава II.

Чл. 11. Мюфтиитѣ и тѣхнитѣ намѣстници издаватъ позволителнитѣ за вѣнчавание (изиннаме), за първо вѣнчило 4 лева, за второ вѣнчило 2 лева.

Чл. 12. Вѣдомостъта за прихода и расхода на главния мюфтия, мюфтиитѣ и тѣхнитѣ намѣстници се испраща ежемѣсечно въ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 13. Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията произвежда ревизии върху прихода и расхода на главния мюфтия, мюфтиитѣ и тѣхнитѣ намѣстници.

Глава III.

Чл. 14. За управлението на джамиитѣ, медресетата и други мюсюмански богоугодни и благотворителни заведения, както и тѣхнитѣ имоти се учреждаватъ въ всѣка община, гдѣто има нужда по едно настоятелство, състояще се отъ 3 до 5 члена въ селскитѣ общини, отъ 5 до 8 члена

въ околийскитѣ и други градове, а въ окръжнитѣ — отъ 7 до 15. Членовѣтѣ на настоятелството избиратъ изъ помежду си едного за касиеръ, за когото и отговарятъ. За председателъ на настоятелството се счита по право мюфтията или мюфтийския намѣстникъ въ градътъ, гдѣто тѣ иматъ сѣдалището си, а за председатели на настоятелствата въ другитѣ общини, мюфтията назначава такива измежду членовѣтѣ на настоятелството.

Чл. 15. Лицата, които ще съставляватъ тия настоятелства, трѣбва да сж жители на общината, гдѣто се намѣрватъ джамиитѣ или другитѣ благотворителни заведения, да сж български подданници, да притежаватъ недвижими имоти въ прѣдѣлитѣ на Княжеството, да сж грамотни и извѣстни по своя честенъ животъ.

Чл. 16. Членовѣтѣ на настоятелството служатъ безплатно. Исклучение се допуска само за членъ-касиеръ, комуто настоятелството, съ одобрението на мюфтията, опрѣдѣля едно възнаграждение, което въ никой случай да не надминава $\frac{1}{10}$ отъ общия приходъ и 1500 л. годишно.

Бѣлѣжка. Касиера се наговарва и съ писменната работа на настоятелството.

Чл. 17. Изборътъ на настоятелствата се извършва на право отъ ония мюсюмани, които иматъ избирателни права и иматъ постоянното си мѣстожителство въ общината. Изборътъ се извършва въ началото на годината.

Немогатъ да бждатъ избиратели циганитѣ, нито пъкъ избираеми, понеже не взематъ, съгласно шерията, никакво участие въ управлението на мюсюманскитѣ религиозни дѣла.

Бѣлѣжка. Тамъ гдѣто има помалко отъ 70 мюсюмански къщи, окръжния мюфтия опрѣдѣля комиссия, състояща отъ 3 до 5 члена, която слѣдъ като се потвърди отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, пристѣпва къмъ изпълнението на настоятелството въ границитѣ на настоящитѣ правила.

Чл. 18. Настоятелството се избира за три години. Слѣдъ истичанието на тоя срокъ, то прѣдава смѣткитѣ въ редъ на новото настоятелство. Членовѣтѣ на едно настоятелство могатъ да бждатъ отново прѣизбрани и за слѣдующитѣ години.

Въ случай, че настоятелството се оттегли или бжде уволнено отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, поради нередовности, опрѣдѣля се день за произвеждане изборъ на ново настоятелство, а врѣменно се назначава комиссия, която да изпълнява длъжността на настоятелството.

Чл. 19. Въ случай, че въ уречения день изборитѣ нестанатъ, Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията опрѣдѣля другъ день, когато да се извършатъ; ако ли и тогава, по каквито и да било причини не станатъ, Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, по представление на мюфтията, назначава комиссия, състояща отъ 3 до 5 души имѣюща предвиденитѣ въ чл. 15 качества, на която възлага да изпълнява длъжността на настоятелството до произвеждане окончателнитѣ избори.

Чл. 20. Настоятелствата се утвърдяватъ съ приказъ отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 21. Щомъ се избере и утвърди въ длъжността си, всѣко настоятелство трѣбва да прѣне всичкитѣ принадлежности и имоти на джамиитѣ и другитѣ богоугодни заведения съ означение на доходитѣ имъ въ подробенъ списъкъ, който се подписва отъ членовѣтѣ на старото и новото настоятелства. Прѣписъ отъ тоя списъкъ, както и отъ смѣткитѣ, за които се споменува въ чл. 18, се испращатъ на надлежния мюфтия.

Чл. 22. Настоятелството се грижи за редовното употрѣбление приходитѣ на джамиитѣ и другитѣ богоугодни заведения. Приходитѣ немогатъ да се разнасятъ за друго освѣнъ за предвиденитѣ въ настоящитѣ правила нужди.

Въ случай, че настоятелството неправилно е израсходвало или е злоупотрѣбило отъ приходитѣ и имотитѣ на джамиитѣ и другитѣ богоугодни заведения, надлежния мюфтия се распорѣжда за даванието му подъ сѣдъ на общо основание.

За купуване, продаване или замѣняване джамиийски имоти, настоятелствата сж длъжни да правятъ мотивирано постановление и да изискватъ чрѣзъ мюфтията предварително разрѣшение отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 23. Служащитѣ при джамиитѣ и други богоугодни заведения лица, се назначаватъ отъ мюфтинитѣ и получаватъ годишна плата, която се опрѣдѣля отъ настоятелството съ одобрението на надлежния мюфтия.

Бѣлѣжка. Служащитѣ при джамиитѣ и пр. трѣбва да сж български подданници. Исклучение се прави самъ за лица съ специална подготовка и за назначението на които настоятелствата сж длъжни при мотивирано постановление да изискватъ чрѣзъ надлежния мюфтия разрѣшение отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 24. Въ началото на всѣка година настоятелството съставлява бюджета за прихода и рас-

хода, който се прѣглежда, поправя и утвърдява отъ надлежния окр. управителъ.

Чл. 25. Въ началото на годината настоятелството е длъжно да представи на надлежния мюфтия подробенъ отчетъ за приходитѣ и расходитѣ на джамиитѣ и другитѣ богоугодни заведения за истекшата година. Прѣписъ отъ тоя отчетъ мюфтинитѣ испращатъ на надлежния окр. управителъ и на главния мюфтия.

Чл. 26. Финансовитѣ началници, помощницитѣ имъ и окол. началници могатъ да правятъ внезапни ревизии на настоятелствата.

Чл. 27. Всѣко настоятелство има печатъ на български и турски.

Чл. 28. Приходитѣ на джамиитѣ сж: а) вакуфски имоти; б) свидѣтелства за издаване изиннаме (вула), единъ левъ екземпляра; в) случайни приходи и доброволни помощи.

Чл. 29. Отъ тия приходи се исплащатъ: а) расходитѣ, съгласно волята на завѣщателитѣ на вакуфскитѣ имоти; б) платитѣ на касиера и служащитѣ при джамиитѣ и други богоугодни заведения лица, в) расходитѣ за доставяние предмети, потрѣбни при извършване богослужението въ джамиитѣ; г) поправянието на джамиитѣ и други богоугодни заведения и недвижимитѣ имъ имоти, и д) канцеларскитѣ и други расходи на настоятелствата.

Чл. 30. Ако приходитѣ надминаватъ расходитѣ, то половина отъ излишека се дава за поддръжане мѣстнитѣ мюсюмански училища.

Чл. 31. Касиера на настоятелството записва въ особна книга, навървена и скрѣпена съ печата на мюфтията или на намѣстника му, всичкитѣ приходи и расходи съ обозначение датата, когато сж приети приходитѣ или сж станали расходитѣ.

Чл. 32. отдаванието подъ наемъ и поправянието вакуфски имоти ще се извършватъ отъ настоятелствата, съгласно закона за търговетѣ. Утвърждаванието на търговетѣ ще става отъ окръжнитѣ управители.

Бѣлѣжка. Поправки до 500 лева ще се извършватъ безъ търгъ, но съ разрѣшение отъ надлежния мюфтия, а поправки отъ 500 лева нагорѣ ще се извършватъ чрѣзъ търгъ и разрѣшение отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Чл. 33. Издаденитѣ до сега распорѣждания и правила по духовното управление на мюсюманитѣ, които противорѣчатъ на настоящитѣ врѣмenni правила, се отмѣняватъ.

ПРИКАЗЪ

№ 136.

Разрѣшава се на Разградския мюфтия Рашидъ ефенди, по домашни причини, 10-дневенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуванието.

Гр. София, 11 септември 1895 година.

За Министръ: Б. П. Кисимовъ.

По Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ приказъ подъ № 1622 отъ 15 септем. т. год., отпущатъ се отъ гл. VIII, § 26 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение 4000 лева на дирекцията на народния театръ „Сълаза и Смѣхъ“, за откупуване 50 костюма.

Съ приказъ подъ № 1626 отъ 16 септемвр. т. г., назначава се за главенъ учителъ на общинскитѣ училища въ г. Варна за прѣзъ учебната 1895/96 г., първостепенниятъ учителъ при тия училища Иванъ Апостолски, вмѣсто досегашния главенъ учителъ Из. Обрѣшковъ, който се освобождава отъ тая длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 1623 отъ сжща дата, отпущатъ се отъ гл. III, § 10 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение триста лева златни (300 л. зл.) едноврѣменно държавно пособие на Александръ Ивановъ, студентъ по политическитѣ и финансови науки въ Парижъ.

Съ приказъ подъ № 1624 отъ сжща дата, отпущатъ се отъ гл. III, § 11 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение петдесетъ и седемъ лева златни (57 л. зл.) на Константинъ Богдановъ, държавенъ стипендиантъ и студентъ по медицината въ Виена, за исплащание такситѣ за училищно право прѣзъ учебната 1895/96 год., зименъ семестръ.

Съ приказъ подъ № 1627 отъ сжща дата, I назначаватъ се отъ 1 септемвр. т. г. 1) Евгения Касева, 2) Мария Славева, за учителки при Казанлъжското III кл. дѣвическо училище — първата за врѣменна, втората за III-степенна основна, прикомандирана въ класното, 3) Коста Да-новъ, 4) Ст. Димчевъ, за врѣмenni-новоизначени основни, прикомандирани въ Ст.-Загорското IV кл. мъжко училище, 5) Диаконовъ Г. Шарапчиевъ, за врѣмененъ при сжщата училище; II учителътъ при Старо-Загорското IV кл. училище Константинъ Раевъ се прѣмѣства отъ сжщата дата въ Казанлъжското III кл. дѣвическо училище.